

Școala profesională încotro ?

S-a încheiat sau este pe cale de a se termina repartizarea computerizată a elevilor care au absolvit școala generală. Sunt elevii repartizați automat la școlile profesionale viitorii muncitori ai unităților industriale? Cu ajutorul directorilor de grupuri școlare, al inginerilor de specialitate și al tuturor celor care reclamă nevoia de forță de muncă

Înapoi la ideile lui SPIRU HARET!

Englezii ne învață meserii tradiționale!?

Am rămas perplex văzând cum la un post de televiziune se dădeau ca exemplu niste englezi care au venit la Sibiu să învețe pe sibieni meserii tradiționale precum tâmplăria și sculptura în lemn!...

Să recitim cu atenție, cu sporul de știință petagogică și tehnică a celor peste o sută de ani care au trecut, Legea privind învățământul tehnic și profesional a lui Spiru Haret!

Cum să nu rămâi perplex când știi că, nu cu mult timp în urmă, Grupul școlar de Prelucrarea Lemnului Brăila, la care am fost profesor peste 30 de ani, pregătea clase compacte de tâmplari și sculptori în lemn. Spre onoarea noastră, se pregăteau la Brăila muncitori în prelucrarea lemnului pentru combinatele din Piatra Neamț, Caransebeș, Turnu Severin, Toplița. Maiștrii Dinu Ion, Tarău Ilie, Dima Ion făcuseră spe-

apărut altceva în loc.

S-ar putea să fie cam multe!

Da, comert, foarte mult comert: imense magazine - supermarketuri - Practiker, Mall-uri, Carrefour, Billa, XXL toate cu tendință de extindere și ca arie la nivel național și ca dimensiune a fiecărui magazin în parte! Foarte bine, este o consecință a dezvoltării, expresie a unei anumite urbanizări a ultimilor ani! Dar unitățile noastre de producție unde sunt? Muncitorii, știu, sunt în Spania, Italia, Anglia, Germania. E bine, e rău, nu-mi dau seama, dar, dacă mă gândesc la faptul că au fost copii care s-au sinucis de dorul părinților plecați, că au fost părinți, chiar și mame!, care și-au lăsat copiii în seama vecinilor și au plecat în lume, chiar că îmi vine să spun că nu este bine! Ce s-ar mai putea face acum nu știu, dar ce ar trebui făcut de-acum încolo ar trebui să ne preocupe pe toți, și trebuie să o facem cât mai repede gândindu-ne la copii. Ne întoarcem, după cum vedeți, tot la școală.

Procedând așa, vom înțelege de ce,

perspectiva unui orizont de timp pentru câteva generații. Într-o societate complet sau aproape complet informatizată, într-un necesar, dar poate prea grăbit proces de integrare europeană, este absolut necesar ca școala să fie în primul rând reformată.

Nu a fost întâmplător că Spiru Haret a dat la început atenția cea mai mare școlii normale, școala care pregătea învățătorii! E drept că procentul neșcolitorilor de carte era de peste 75 %.

Nu trebuie să începem totuși cu alfabetizarea !

Au trecut peste 100 de ani și în România mai avem încă analfabeți! Problema este însă nu doar a acestor analfabeți, ci și a nivelului mediu al școlii, pentru că de acest nivel depinde până la urma gradul de cultură, de instrucție și, de ce nu, de civilizație al poporului nostru. Observăm că acest nivel devine legitimare a noastră în Europa, școala este o instituție nu ca oricare alta, ci o instituție a noastră, a tuturor. Toti care își dau acum cu părerea despre școală, unii dintre ei chiar foarte tineri, sunt trecuți prin școală, sunt produsul acestei școli. Copiii noștri vor fi pregătiți de această școală. Societatea românească va avea oameni în viitor pregătiți în această școală. De aici importanța acestei instituții și atenția care ar trebui să i se dea. Eficiența investiției în învățământ nu poate fi apreciată decât pe termen lung. Nu avem dreptul să luăm în răs, cum am văzut o moderatoare a unei emisiuni tv. care absolviseră-mărturisirea jurnalista cu evident orgoliu - o facultate de jurnalism !, școlile de arte și meserii și învățământul tehnic și profesional în general.

Vorbeam de Gr. Tomaide, directorul primei școli profesionale din Brăila. Încercând să răspundă unor părinți care îl reclamaseră că ar pune elevii școlii să facă ei curățenie în ateliere, entuziastul director le răspunde că acești părinți ar trebui să știe că elevii, copiii lor, sunt pregătiți să devină muncitori și nu cuconi (cu sensul de domni!).

Avea dreptate Gr.Tomaide, primul director al primei școli profesionale din Brăila?

Aștept să intre în dialog cu preocuparea noastră conducerile de grupuri școlare care au S.A.M.-uri, școli profesionale care, prin nume, s-au întors deja la ceea ce îl preocupă pe Spiru Haret și conducerile unităților industriale, atâtea câte au mai rămas în Brăila!, care reclamă nevoia de forță de muncă. Inginerii și maiștrii instructori ai acestor școli sunt cei îndreptățiți, dar și cei datori !, să dea un posibil răspuns întrebării cu care se deschide dezbaterea noastră.

Georghe CALOTĂ

“Noaptea devoratorilor de publicitate” ajunge și la Brăila

Noaptea Devoratorilor de Publicitate, un eveniment dedicat atât publicitarilor din România cât și iubitorilor de spoturi publicitare va avea loc sâmbătă seară, la pe Espanada Dunării, începând cu ora 22.00. Prețul biletelor este de 28 de lei, acestea putând fi achiziționate de pe site-ul www.bilet.ro sau la întreprere.

Cele mai bune reclame, non-conformiste și inedite, sunt de nelipsit la acest spectacol care promovează arta advertisingului, și care inițiază practic persoanele novice în lumea publicității. Nici persoanele cu experiență în domeniu nu sunt uitate, noi reclame fiind pregătite pentru acestea. Domeniul este palpitant și, totodată, conferă o formă neconvențională de divertisment pentru cei prezenți și pasionați de publicitate.

Evenimentul este produs de brăileanul Dan Chișu și organizat de Zero Production. Noaptea Devoratorilor de Publicitate este un eveniment care promovează arta advertisingului, prezentând publicului, atât de specialitate cât și novicilor, cele mai bune, spectaculoase și premiate reclame din întreaga lume. Evenimentul este deschis de un concert și durează toată noaptea fiind întrerupt de câteva pauze...nepublicitare.

Noaptea devoratorilor de publicitate a devenit unul dintre cele mai așteptate și mai apreciate evenimente de la noi din țară, fiind deja consacrată în România și reușind să îi convingă de fiecare dată pe participanți de atmosfera incendiară în care se îmbină perfect buna dispoziție, creativitatea și pasiunea pentru publicitate. Spectacolul imaginat de Boursicot a fost prezent în România, pentru prima dată, în 1995.

Jean-Marie Boursicot, cinefil înrăit încă de la vârsta de 3 ani, a imaginat conceptul "Noptii devoratorilor de publicitate", pe vremea când bătea cinematografele din Marseille. Înregistrat în Cartea Recordurilor pentru colecția sa mamut de filme publicitare, 700.000 la număr, care se îmbogățește anual cu 10.000-20.000 de clipuri, Boursicot și-a văzut visul cu ochii în 1981, la Kinopanorama.

Peste numai trei ani, "Noaptea devoratorilor de publicitate" începea să cucerească Franța, Europa și, mai apoi, întregul glob. În fiecare an, peste 40 de țări se bucură de maratonul creațiilor publicitare, iar "Noaptea devoratorilor de publicitate" se întinde de la Vladivostok la New York, trecând prin Praga, Singapore, Insulele Mauritius, Panama, Sydney sau Hong Kong.

Spectacolul adună producții publicitare din peste 60 de țări, întinse generos pe parcursul a șase ore. Decorurile variaza de la cele rusești la asiatice și de la cele africane la sud-americane. Amestecul eclectic de dialecte din spectacol cuprinde dialoguri în mongolă, arabă și chiar indiana guaran.

(A.B.)

cializare în sculptură la Târgul Mureș, iar elevii lor au devenit muncitori de bază la Brăila și mai peste tot în țară. Acum este de discutat dacă era nevoie de atâtea combinate de prelucrare a lemnului față de puterea de regenerare a pădurilor noastre! Dacă nu cumva tocmai numărul mare de combinate de prelucrare lemnului a dus la defrișările de păduri despre care se vorbește acum? și totuși parcă era mai bine cu atâtea combinate atunci, decât atâtea gateri care au apărut mai peste tot în România după revoluție. În ultimii anii, exploatarea forestieră s-a făcut necontrolat, multe suprafețe de pădure dispărând și, ceea ce este mai grav, am exportat lemnul brut și nu prelucrat. Să luăm exemplul Brăilei: Avea un combinat de pal, o fabrică de bucătării, o fabrică de chibrituri, o fabrică de mobilă pe Dorobanți și una, tot de mobilă, în port, lângă gara fluvială. E drept, gradul lor de tehnologizare și automatizare era modest! Dar, ce mai are acum Brăila în acest domeniu? Foarte puțin! Imi veți zice că a

în anul octombrie 1902, (Fond Primărie, Dosar 64, fila 35), directorul școlii de arte și meserii, de curând înființată la Brăila, era reclamat de meseriașii particulari din oraș că li s-ar lua de către școală clienții.

Când am spus de întoarcerea la Spiru Haret, am avut în vedere ansamblul preocupărilor sale în domeniul învățământului. A putut iniția o Lege a învățământului secundar și superior, o Lege a învățământului profesional, a învățământului pedagogic într-o perioadă extrem de scurtă, pe durata a trei ani a fost de trei ori ministru al învățământului, tocmai pentru că, lucrând mult timp înainte în domeniu, a putut cunoaște foarte bine realitatea românească și a putut să-și dea seama ce ar trebui făcut pentru a fi în pas cu vremea. Este fără îndoială că problemele sunt acum mult mai complexe, dar principiile nu s-au schimbat prea mult. Ceea ce ne trebuie însă în mod neapărat este găsierea unui alt Spiru Haret care să vină cu reformă de substanță, care să aibă